

derea cărora cu drept cuvânt neobositul nostru *Eliade* îl numește: „*Moise al Românilor*.” Afară de istorie acest apostol al naționalității noastre a scris și multe cărți în sfera eclesiastică. Așa avem de la el: a) Istoria pentru începutul Românilor în Dacia. b) Istoria bisericăscă. c) Predice pe toate duminicile și serbătorile. d) Predice la morți. e) Tratat despre orthografia română cu litere latine. f) Despre începutul limbei române ș. m. a. A colaborat și la *Dictionarul* lui S. Clain (Micul). —

Amic și contimpuran cu el în Transilvania aflăm pe prea eruditul *Samuil Clain*, neimitabil în activitatea sa pe câmpia literaturii; ca istoric, filolog și teolog ni lasă el scrise 32 cărți, pline de adevăruri istorice atât privitoare la naționalitate cât și la biserică. Cele mai însemnate sunt: *Elementa linguae Daco-Romanæ sive Valachicæ*; (Viena 1780), care e prima gramatică românească; *Biblia* (tip. Blașu 1795); *Teologia morală* (1796); *Logica*; *Itica* său filosofia practică; *Dreptul firei* (1800); *Brevis notiția historię Valachorum*; *Istoria Românilor din Ardeal, Muntenia și Moldova*; *Istoria politică și bisericăscă a Românilor din Ardeal*; *Isto-*